

Kniha Daniel — číslo patnáct

Daniel, druhá kapitola – shrnutí a závěr, část druhá

Jeff Pippenger

2023-12-10

Na konci července roku 2023 začal hlas volajícího na poušti volat k mrtvým suchým kostem, jak je to znázorněno tím, že Daniel šel k Ariochovi a oznámil mu, že rozumí „tajemství“. Daniel ve vztahu k Chananjášovi, Míšaelovi a Azarjášovi představuje Eliášova posla a Eliášovo poselství ukazuje, že ať už tomu Boží lid rozumí či to přijímá, nebo ne, již se nachází pod kletbou.

A nyní, ó kněží, toto přikázání je pro vás. Nebudete-li naslouchat a nevezmete-li si k srdci, abyste vzdali slávu mému jménu, praví Hospodin zástupů, sešlu na vás prokletí a prokleji vaše požehnání; ano, již jsem je proklel, protože si to neberete k srdci. Malachiáš 2,1.2.

„Kněží“ posledních dnů jsou podle Petra smluvním lidem Božím, kteří dříve nebyli smluvním lidem Božím. Jsou to ti, kdo pojedli ze „skryté knihy“, když mocný anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly sestoupil 11. září 2001. Přesto jsou podle Malachiáše prokleti.

Jestliže jste okusili, že Pán je dobrotivý. Přistupujte k němu, k živému kameni, lidmi sice zavrženému, ale u Boha vyvolenému a vzácnému; i vy sami, jako živé kameny, budujte se v duchovní dům, ve svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, příjemné Bohu skrze Ježíše Krista. Neboť je také obsaženo v Písmu: Aj, kladu na Sionu kámen úhelný, vyvolený, vzácný; a kdo v něho věří, nebude zahanben. Vám tedy, kteří věříte, je vzácný; ale těm, kteří jsou neposlušní: Kámen, který stavitelé zavrhli, ten se stal kamenem úhelným, a kamenem úrazu i skálou pohoršení těm, kdo klopýtají o slovo, jsouce neposlušní; k tomu také byli určeni. Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste zvěstovali ctnosti toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Vy, kteří jste kdysi nebyli lidem, nyní však jste lid Boží; kteří jste nedošli milosrdenství, nyní však jste milosrdenství došli. 1 Petrův 2,3–10.

„Kněží“ posledních dnů jsou ti, kteří „okusili, že Pán jest dobrý“. „Kdysi“ „nebyli lidem, nyní však jsou lidem Božím“. Jsou to ti, kteří našli „živý kámen“, jenž byl „zajisté od lidí zavržen, ale od Boha vyvolený a drahocenný“. Tím kamenem jest „sedm časů“ z Leviticus dvacet šest, které „stavitelé“ milleritského hnutí v roce 1863 „zavrhli“. Milleritští „stavitelé“ vystavěli chrám v průběhu čtyřiceti šesti let od roku 1798 do roku 1844, potom se však rozhodli odmítnout „rozmnožení poznání“ o „sedmi časech“, které přišlo v roce 1856.

Můj lid hyne pro nedostatek poznání; protože jsi zavrhl poznání, zavrhnou i já tebe, abys mi již nebyl knězem. Poněvadž jsi zapomněl na zákon svého Boha, i já zapomenu na tvé děti. Čím více se rozmnožili, tím více proti mně hřešili; proto obrátím jejich slávu v hanbu. Ozeáš 4,6.7.

„Kněží“ posledních dnů přijali poselství „sedmi časů“, když byli po 11. září 2001 vedeni zpět na staré stezky adventismu. Okusili poselství skryté knihy a bylo „vzácné“. Přesto Malachiáš říká, že kněží posledních dnů jsou „prokleti“, a ovšem „sedm časů“ je kletba. Jsou pod kletbou „sedmi

časů“, neboť zopakovali hříchy svých otců. Malachiáš říká, že kněží znesvětili Boží jméno tím, že obětovali „poskvřněnou oběť“. Touto obětí byla předpověď 18. července 2020.

Nebot' od východu slunce až po jeho západ bude mé jméno veliké mezi národy; a na každém místě bude mému jménu přinášeno kadidlo i čistá oběť. Nebot' mé jméno bude veliké mezi pohany, praví Hospodin zástupů. Vy je však znesvěcujete tím, že říkáte: Stůl Hospodinův je poskvřněn, a jeho pokrm, totiž jeho výnos, je opovržením hodný. Říkáte také: Hle, jaká je to obtíž! A pohrdavě nad tím ohrnujete nos, praví Hospodin zástupů. Přinášíte, co je rozsápané, chromé a nemocné; takovou oběť přinášíte. Mám ji snad přijmout z vaší ruky? praví Hospodin. Ale zlořečen buď podvodník, který má ve svém stádě samce, učiní slib a obětuje Hospodinu něco zkaženého; neboť já jsem veliký Král, praví Hospodin zástupů, a mé jméno je hrozné mezi pohany. A nyní, kněží, toto přikázání je pro vás. Nebudete-li poslouchat a nevezmete-li si k srdci, abyste vzdali slávu mému jménu, praví Hospodin zástupů, sešlu na vás kletbu a zlořečit budu vašim požehnáním; ano, již jsem jim zlořečil, protože si to neberete k srdci. Hle, zkažím vaše símě a rozmetám vám po tvářích hnůj, hnůj z vašich slavnostních obětí, a budete s ním odneseni pryč. I poznáte, že jsem vám poslal toto přikázání, aby má smlouva byla s Lévim, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 1,11–2,4.

Smlouva s Lévim je symbolem věrnosti Lévitů při zkoušce obrazu šelmy během vzpoury u Áronova zlatého telete. Lévité v knize Malachiáš, kteří jsou očišťováni poslem smlouvy, jsou očišťováni proto, aby mohli přinést „oběť“ ve spravedlnosti. Tou obětí je poselství Kristova jména, jímž je Jeho charakter.

„Svět zahluje temnota mylného chápání Boha. Lidé ztrácejí poznání Jeho charakteru. Tento charakter byl nepochopen a nesprávně vykládán. V této době má být hlášáno poselství od Boha, poselství osvčující svým vlivem a spasitelné svou mocí. Jeho charakter má být zjeven. Do temnoty světa má zazářit světlo Jeho slávy, světlo Jeho dobroty, milosrdenství a pravdy.

„To je dílo vytyčené prorokem Izajášem slovy: ‚Ó Jeruzaléme, jenž zvěstuješ radostnou zvěst, pozdvihni svůj hlas mocně; pozdvihni jej, neboj se; řekni judským městům: Hle, váš Bůh! Hle, Panovník Hospodin přijde s mocnou rukou a jeho rámě bude za něho panovat; hle, jeho odměna je s ním a jeho dílo před ním.‘ Izajáš 40,9.10.

„Ti, kdo očekávají příchod Ženicha, mají říkat lidu: ‚Hle, váš Bůh.‘ Poslední paprsky milosrdného světla, poslední poselství milosti, které má být dáno světu, jsou zjevením Jeho charakteru lásky. Děti Boží mají zjevovat Jeho slávu. Ve svém vlastním životě a charakteru mají odhalovat, co pro ně vykonala Boží milost.“ Perly moudrosti, 415.

Kněží u Malachiáše obětovali oběť, která znesvěcovala Boží jméno. Oběť představuje poselství a poselství z Nashvillu dne 18. července 2020 bylo zkaženou obětí. Bylo zkaženo vzpourou spočívající v nedbání prorockého příkazu, že „již nemá býti více času“, který dal sám Kristus ve Zjevení desáté kapitole.

A ten anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozdvihl svou ruku k nebi a přísahal při tom, který živ jest na věky věků, který stvořil nebe i to, což je v něm, a zemi i to, což je na ní, i moře a to, což je v něm, že již více času nebude. Zjevení 10,5.6.

„oběť spravedlnosti“, kterou v Malachiášově třetí kapitole představují Lévitové, je jako oběť za dnů dávných a představuje poselství. „Dřívější léta“ představují čistotu poselství, které v milleritských dějinách přivodilo první zklamání. Zkažená oběť představuje zkažené poselství z 18. července 2020, a přesto je to stále paralelní událost.

A usedne jako tavič a čistič stříbra; a očistí syny Léviho a přečistí je jako zlato a stříbro, aby přinášeli Hospodinu oběť ve spravedlnosti. Tehdy bude oběť Judy a Jeruzaléma Hospodinu příjemná jako za dávných dnů a jako v letech minulých. Malachiáš 3,3.4.

„Kletba“, o níž je řeč v Malachiášovi, označuje zkoušku uznání toho, co Eliáš představuje. My, kdo se nyní probouzíme, musíme pochopit, že skutečnost kletby „sedmi časů“ se na nás naplnila ve vzpouře, kterou jsme projevili tím, že jsme učinili hříšnou předpověď 18. července 2020. Musíme se také znovu rozhodnout, jakou prorockou metodologii si zvolíme za pokrm. Dva svědkové této skutečnosti, a jsou i další, se nacházejí v Malachiášově představení Eliáše, který má přijít, a také v samotných dějinách Eliášových. Eliáš jasně ukázal, že existuje pouze jediné správné poselství a metodologie.

I řekl Eliáš Tišbejský, jenž byl z obyvatel Gileádu, Achabovi: Jakože živ jest Hospodin, Bůh Izraele, před jehož tváří stojím, nebude v těchto letech ani rosy ani deště, leč podle mého slova. 1 Královská 17,1.

Malachi označil „kletbu“, pod níž se nacházejí Boží kněží v období, kdy se objevuje poslední Eliáš, ve spojitosti s kletbou související s Božím desátkem. „Kletba“ desátku u Malachiáše představuje rozhodnutí ze strany Božího lidu, neboť aby odstranili kletbu, pod níž se již nacházejí, musejí se rozhodnout, kde a co je „sýpka“.

Hle, posílám svého posla, aby připravil cestu přede mnou. A Pán, jehož hledáte, náhle přijde do svého chrámu, totiž posel smlouvy, v němž máte zalíbení; hle, přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? A kdo obstojí, až se ukáže? Neboť je jako oheň taviče a jako louh běličů. Usedne jako tavič a čistič stříbra; očistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro, aby přinášeli Hospodinu oběť ve spravedlnosti. Tehdy bude oběť Judy a Jeruzaléma Hospodinu milá jako za dnů dávných a jako v letech pradávných. I přiblížím se k vám k soudu a budu rychlým svědkem proti čarodějům, proti cizoložníkům, proti křivopřísežníkům i proti těm, kdo utiskují nádeníka na mzdě, vdovu a sirotka, kdo odvracejí cizince od jeho práva a nebojí se mne, praví Hospodin zástupů. Já jsem Hospodin, neměním se; proto vy, synové Jákobovi, nejste zahlazeni. Od dnů svých otců jste se odchýlili od mých ustanovení a nezachovávali jste je. Navraťte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Hospodin zástupů. Vy však říkáte: V čem se máme navrátit? Smí člověk okrádat Boha? A přece mne okrádáte. Vy však říkáte: V čem tě okrádáme? V desátcích a obětech pozdvihování. Jste stiženi kletbou, protože okrádáte mne, celý tento národ. Přineste všechny desátky do sýpky, aby byl pokrm v mém domě, a vyzkoušejte mne tím nyní, praví Hospodin zástupů, zda vám neotevřu nebeské průduchy a nevylijí na vás požehnání, takže pro ně nebude dost místa. Kvůli vám okřiknu požírače, aby vám nekazil plody země; ani réva na poli vám nebude předčasně shazovat své plody, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3:1–11.

Pán se nemění, ani nemění svou metodiku. Ať už „prokletí“, jež je znázorněno Malachiášovým „prokletím“ z „desátku“, znamená cokoli či nikoli, desátek má být přinášén do zásobárny, aby byl v Božím domě „pokrm“. Tato skutečnost vyžaduje, aby bylo rozhodnuto, co je „zásobárna“ a co byl ten pokrm představovaný Williamem Millerem v hnutí prvního anděla, který předobrazoval pokrm, jenž měl být požíván v hnutí třetího anděla. Jedním ze symbolů tohoto pokrmu je „déšť“ a „rosa“.

Naslouchejte, ó nebesa, a budu mluvit; a slyš, země, slova mých úst. Má nauka bude kanout jako déšť, má řeč bude skrápět jako rosa, jako jemný déšť na mladou travu a jako přeháňky na bylinu. Neboť budu hlásat jméno Hospodinovo: vzdejte velikost našemu Bohu. On je Skála, jeho dílo je dokonalé; neboť všechny jeho cesty jsou soudem; Bůh pravdy a bez nepravosti, spravedlivý a přímý jest on. Deuteronomium 32,1–4.

Myslel Eliáš skutečně to, co řekl Achabovi? Měl tím opravdu na mysli, že v posledních dnech, až dojde k dokonalému naplnění Eliášova hnutí a poselství, „nebude v těchto letech ani rosa ani déšť, leč podle mého slova“? Je „déšť“, o němž Eliáš říká, že bude zadržován, leda na jeho slovo, totožný s „deštěm“, který Malachiáš zaslibuje jako požehnání?

Přineste všechny desátky do skladiště, aby v mém domě byla potrava, a vyzkoušejte mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, zda vám neotevřu nebeská okna a nevyleji na vás požehnání, takže nebude dost místa je pojmout. Malachiáš 3,10.

A představuje také „prokletí“ neposvěcené „oběti“ „kněží“ a zneužití „desátku“, které již bylo způsobeno, „prokletí“ „sedmi časů“?

Na konci července 2023 jsme začali zveřejňovat články, které jsou v podstatě opakováním poselství obsaženého v sérii studií nazvané Habakukovy tabule. Rozdíl v nynějším podání spočívá v tom, že po 18. červenci 2020 začal Pán stavět některá ze starších učení do nového světla.

Začal odhalovat věci, které se mi jevily jako hluboké, avšak já sám jsem byl odtržen a nebyl ochoten být ve spojení s dílem, které mi bylo dříve svěřeno k vykonání. Od 19. července 2020 jsem pochopil, že předpověď předchozího dne byla chybná a že jsem za tuto hříšnou předpověď i její strašlivé následky osobně nesl větší odpovědnost než kterýkoli jiný člověk.

Poté, v červenci roku 2023, mne přemohlo přesvědčení, že navzdory mému naprostému selhání jako vůdce Božího hnutí třetího anděla bych měl alespoň začít sepsávat to, čemu jsem od července 2020 porozuměl. Rozhodl jsem se písemně zaznamenat to, co mi bylo otevřeno od hříchu z 18. července 2020, a poté to uvést do veřejného záznamu, dříve než budu uložen k odpočinku.

Za tři měsíce od července sleduje nyní tyto články více než sedmdesát zemí po celém světě. Ano, někteří je bezpochyby sledují z nesvatých pohnutek a se zlým úmyslem, avšak ne všichni. Stojíme na prahu spuštění programu, který uvede tyto články do všech hlavních jazyků planety Země, neboť v této chvíli je těch více než sedmdesát zemí nuceno zabývat se těmito pravdami pouze v anglickém jazyce.

Již usilujeme o to, abychom pomáhali některým lidem po celém světě, kteří nemají možnosti ani prostředky učinit s těmito pravdami mnoho, a kladu si otázku, zda Malachiášova „sýpka“, která má vymezený účel poskytovat „pokrm“ v Božím domě, nemůže odkazovat na dílo šíření pravdy, jež od července 2023 vychází z těchto článků?

S výkladem třetí kapitoly knihy Daniel začneme v příštím článku.

„Žijeme ve zvláštním období dějin této země. Vykonáno musí být velké dílo ve velmi krátkém čase a každý křesťan má sehrát svou úlohu v podpoře tohoto díla. Bůh povolává muže, kteří se zasvěť dílu zachraňování duší. Když začneme chápat, jakou oběť Kristus přinesl, aby zachránil hynoucí svět, bude zjevný mocný zápas o záchranu duší. Kéž by všechny naše sbory spatřily a uvědomily si nekonečnou Kristovu oběť!“

„V nočních viděních přede mnou procházela zobrazení velikého reformního hnutí mezi Božím lidem. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a děly se i jiné zázraky. Byl patrný duch přímluvy, právě tak jako se projevil před velkým dnem Letnic. Byly vidět stovky a tisíce, jak navštěvují rodiny a otevírají před nimi Boží slovo. Srdce byla usvědčována mocí Ducha svatého a zjevoval se duch opravdového obrácení. Na všech stranách se otevíraly dveře k hlásání pravdy. Zdálo se, že svět je ozářen nebeským vlivem. Veliká požehnání přijímal pravý a pokorný Boží lid. Slyšela jsem hlasy díky a chvály a zdálo se, že nastává reforma, podobná té, jíž jsme byli svědky v roce 1844.“

„Přesto se někteří odmítli obrátit. Nebyli ochotni chodit po Boží cestě, a když byly, aby Boží dílo mohlo postupovat kupředu, vyzývání k dobrovolným obětem, někteří se sobecky drželi svého pozemského majetku. Tito lakomci se oddělili od společenství věřících.“

„Boží soudy jsou na zemi a pod vlivem Ducha svatého musíme předat poselství výstrahy, které nám svěřil. Toto poselství musíme předávat rychle, řádek za řádkem, předpis za předpisem. Lidé budou brzy postaveni před veliká rozhodnutí a naší povinností je dbát, aby dostali příležitost porozumět pravdě, aby se mohli vědomě postavit na správnou stranu. Pán povolává svůj lid k práci — k usilovné a moudré práci — dokud ještě trvá doba milosti.“ Testimonies, svazek 9, 126.